

ת"פ 58021/11/17 - מדינת ישראל נגד מרדכי יואב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 58021-11-17 מדינת ישראל נ' יואב
תיק חיצוני: 244303/2016

בפני
המאשימה
נגד
הנאשם
החלטה
כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל
מרדכי יואב ע"י עו"ד אריאל הרמן

לפני "בקשה דחופה מאוד" לדחות את מועד התייצבות של הנאשם למאסר. כפי שאפרט למטה, דין הבקשה להדחות:

ביום 16.12.18 נגזר על הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים, בשל הרשעתו בעבירות סמים שונות, שעיקרן גידול מריחואנה בהיקף גדול, החזקת 30 ק"ג סם ועבירות נלוות. ערעור הנאשם על גזר הדין נדחה ביום 3.9.19 ונקבע, כי עליו להתייצב למאסר ביום 10.10.19.

עתה לפני בקשה לדחות את מועד התייצבות הנאשם למאסר במספר חודשים, על מנת שיוכל לסייע לאחיו אשר למרבה הצער לקה במחלה קשה. הבקשה הוגשה ביום 3.10.19, יום חמישי בשבוע, בשעות אחר הצהריים, וללא תגובת המאשימה. בשים לב לכך שבשבוע הבא חל יום הכיפורים, הבקשה הוגשה שני ימי עבודה בלבד לפני מועד ההתייצבות שנקבע. יתרה מכך, ב"כ הנאשם אף הבהיר בבקשה, כי ביום 6.10.19 הוא ייסע לחו"ל.

לא ניתן לקבל הגשת בקשה לדחיית מועד התייצבות למאסר באופן בו הוגשה: חודש לאחר שניתן פסק הדין, ללא תגובת המאשימה, תוך הצבת בית המשפט בסד זמנים שלא מאפשר לקיים דיון. ר' בהקשר זה רע"פ 2588/12 עבאסי נ' מדינת ישראל (29.3.2012):

"אין מקום להגשת בקשות 'בדקה התשעים', מתוך תקווה כי קוצר הזמן די יהיה בו כדי להביא לעיכוב ביצוע העונש. בהקשר זה ציינתי בעבר כי 'אפילו סברתי - ואין זו דעתי - כי בקשת רשות הערעור מצריכה תגובה של המדינה, לא הייתי רואה מקום לעכב את ביצוע עונש המאסר בלא קבלת תגובת המדינה לבקשה זו. הבקשה הוגשה ברגע האחרון, ומבלי שצורפה לה תגובת המדינה. אשר על כן, לא היה מקום לעכב את הביצוע על יסוד הבקשה כפי שהוגשה'. [...] כדאי שפרקליטיהם של מי שצפויים למאסר יזכרו כלל זה."

וכן ר' רע"פ 2663/19, אי ריידרס מוטורס בע"מ והפסיקה המצוטטת בו.

לאור זאת, לא ראיתי מקום לדון בבקשה ודינה להדחות מטעם זה.

אוסף על כך, שגם מהבחינה המהותית לא ראיתי מקום להעתר לבקשה: הנימוק לבקשה הוא, כי אחיו של הנאשם

לקה במחלה קשה וזקוק לעזרתו - אך טעם זה אינו יכול להצדיק דחיית התייצבות למאסר - בודאי שלא דחייה למספר חודשים. הנחת המוצא היא, כי כאשר נגזר על אדם עונש מאסר, יש לכך השפעה גם בני משפחתו, ואין הדבר מקים חסינות ממאסר.

עיינתי במסמך שצורף לבקשה, שהוכן על ידי עובדת סוציאלית מבית החולים הדסה עין כרם, בו נאמר, כי הנאשם מסייע רבות לאחיו ונמצא לצידו בעת הטיפולים ומלווה אותו כל העת. האמור במסמך אינו מתיישב עם העובדה כי על פי תנאי השחרור שנקבעו בתיק המעצר, על הנאשם להיות במעצר בית מלא בעיר קיסריה, עם אפשרות ליציאה בפיקוח מדי יום בין השעות 10:00-14:00.

לאור זאת, גם מהבחינה המהותית לא מצאתי הצדקה לדחיית התייצבות הנאשם למאסרו.

לפיכך דוחה הבקשה.

יש להודיע לנאשם על דחיית הבקשה וכי עליו להתייצב למאסר במועד שנקבע בהחלטת בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, ה' תשרי תש"פ, 04 אוקטובר 2019, בהעדר
הצדדים.